

DNES ODPOVÍDÁ

Marie Hladná,
občas píšící výtvarnice

OD NAROZENÍ JSTE ŽILA V BRNĚ. PŘED PĚTI LETY JSTE SE PŘESTĚHOVALA DO PRAHY. JAK VNÍMÁTE ROZDÍL MEZI ŽIVOTEM V BRNĚ A PRAZE ?

Přesunout se z Brna do Prahy bylo rozhodnutí. Pořád je považuji za správné. Bydlím kousek od syna, ale každý máme svůj „dvoreček“. Kouzelné brněnské Medlánky jsem vyměnila za Prahu Michle, také dobré místo k žití. Z balkonu se dívám na do nebe se pnoucí prosklené instituce, park a neorenesanční křesťanskou školíčku, kde se k mému potěšení kluci nekřesťansky popotahují a děvčata protahují. Tak, jako my, kdysi. Život v Praze je více o anonymitě, která nesvazuje, naopak, osvobozuje. Kouzlo Brna je v pohodovosti, dokáže vás okamžitě přijmout a obejmout. Ať to tak zůstane.

ČÍM SE LIŠÍ MENTALITA PRAŽANŮ A BRŇANŮ?

Pražanů, křtěných Vltavou, znám pár. Z úhlu mého pohledu jsou rozhodnější, stručnější, věc-

nější. Chvilí trvá, než roztají. My, Brňané, jsme váhavější, zvědavější a nikdy „nezamrzem“ a tak nemusíme roztávat. Nic nového neřeknu, že tzv. „naplaveniny“ se mají někdy snahu tvářit víc pražsky, než ti opravdoví. Hele! – já si na Pražáky nestěžuji a myslím, že je to oboustranné.

CO PRAHA A NOVÍ PŘÁTELÉ?

To je naprosto stejné, jako Brno a staří přátelé. Na přátelství snad nemá vliv ani jeho délka, ani místo narození. Každý jsme nějak jinak uhnětený a ty chuti nemusí časem ladit. Vážíš si těch, co přibylí, ale i těch, co jdou už svou cestou. Vždy jsem měla kolem sebe zajímavé lidi. Tomu se říká štěstí.

UVAŽUJETE O VÝSTAVĚ OBRAZŮ NEBO VYDÁNÍ SBÍRKY BÁSNÍ?

Letos mi bude osmdesát. Ke všemu, co podniknu, potřebuji pomoc druhých. Víím, že každý má co dělat sám se sebou. Obzvlášť tady, v Praze. Nic v tom směru nepodnikám. Nebudu se ale bránit, když mi osud něcopíše. Něco, co pokoušu. Pro přátele bych však chtěla vydat vlastním nákladem básničky, které jsem kdysi napsala a v tom psaní pokračuji. Jasně, že si je ilustruji. Byl by to dáreček k mým osmdesátinám.

KAM JSTE RÁDA CHODILA V BRNĚ A KAM RÁDA CHODÍTE V PRAZE?

Všechny kavárničky, hospůdky, galerie atd. v Brně, mám pořád ráda. Když jsem chtěla moc mezi lidmi, zajela jsem si na Brněnskou přehradu. Úplný Václavák! Rameno na rameni! V Praze jdu na Václavák, jen když musím. Nikdo tam nemluví česky.

Návštěvy v Praze vodím do kavárny Slávie a jejího okolí. Plním tak jejich přání. Oblíbila jsem si galerii „Topičův salon“ na Národní třídě. Vedou ho dobře mladí lidé! Poblíž je kavárna „Viola“, tam se chystám. Nabídka, kam v Praze chodit, je nekonečná.

ZMĚNILY SE VAŠE ZÁLIBY OD STUDENTSKÝCH LET?

Já celé mládí sportovala. Hrála jsem závodně volejbal. Často jsem jezdila do Prahy, ale znala jsem z ní jen tělocvičny. Už tehdy mi Praha brala dech a slibovala jsem si, že si ji jednou pořádně prohlédnu. Teď tu možnost mám a zase mě brzdí hůlčička. Mám ji jako památku na volejbal. Když jsem se sportováním skončila, začala jsem se plně věnovat své profesi a zároveň zálibě – výtvarnictví. A tak je to dodnes.

CO NEBO KDO VÁM V POSLEDNÍ DOBĚ UDĚLÁ RADOST?

Spíš beru tu „Co“. Nevím, jestli to nazvat radostí. Dostala jsem od syna knížku od Karla Kryla „Rýmované komentáře“. Pane Bože! To byl tak chytrý kluk! Z duše mi promlouvá.

Pořád se zajímám o to, co se kolem mne děje. Při malování mám jako zvukovou kulisu puštěné rádio a vyslechnu i všechny zprávy. Jasně, že to, co slyším ovlivní i to, co maluji. Začala jsem obrázek s takovým věčným romantickým námětem muž a žena. Pracovní název byl „Vzplanutí“. Po pár dnech poslechu zpráv jsem změnila rámět i název na „Čert tě vem“.

A přece jen ještě něco dodám. Radost mi dělá i syn, který za mne vyřizuje různé „papírování“, které z duše nesnáším.

K JAKÉMU ŽIVOTNÍMU POZNÁNÍ JSTE DOSPĚLA?

Staří lidé se mají chovat tak, aby si zasloužili úctu a mladí lidé tak, aby si zasloužili lásku. Tečka.

NA ČEM VÁM TEĎ ZÁLEŽÍ?

Chci být ještě soběstačná, neprudit, nepodléhat náladám. Lidi kolem sebe nesvazovat. Když vyčítám, že někomu nespĺňuji jeho představy o mně, vycouvám a vzpomínám v dobrém. Všem lidem kolem mě přeji pořádnou porci zdraví a štěstí a také aby neztratili smysl pro humor.